

סועאד אל-צאבח

1.

זוהי אַרְץ הַמְּלָה אֶת שִׁירָהּ שֶׁל הָאִשָּׁה
וּמוֹצִיָּאה לְהוֹרֵג אֶת הַשָּׁמֶשׁ הָעוֹלָה
כְּדֵי לְהִגֵּן עַל
בְּטַחּוֹן הַמְּשַׁפָּחָה
הִיא שׁוֹחֲטָה אֶת הָאִשָּׁה עֵת תְּדַבֵּר
וְעֵת תִּכְתֵּב אוֹ תַחְשֹׁב אוֹ תֵאָהֵב
כְּדֵי לְטַהֵר אֶת
קְלוֹן הַמְּשַׁפָּחָה
הִיא דוֹחָה מֵעֲלִיָּה אִשָּׁה סְרִבֵּנִית
אִשָּׁה כּוֹעֶסֶת
אִשָּׁה הַמּוֹרְדֵת
בְּטַקְסֵי הַמְּשַׁפָּחָה
זוהי אַרְץ שְׂדוּחָה מֵעֲלִיָּה אִשָּׁה
הַצּוֹעֵדֵת בְּרֹאשׁ הַשִּׁירָה

זוהי אַרְץ שְׂטֵרֶפָה אֶת גְּשׁוּתֶיהָ
וְעֲלָתָה עַל יְצוּעָה בְּרַב שְׂמִחָה
תַּחַת מְכוֹת הַשָּׁמֶשׁ בְּשִׂיָּאה
זוהי אַרְץ שֶׁל "הַזֹּהָר וְהַשְּׂמֵרוֹ"
הַמְּחַרְיֵמָה כָּל מַחְשָׁבָה
הַטּוֹבַחַת אֶת הָאִשָּׁה בְּעֵרֶשׁ כְּלוּלוֹתֶיהָ
כְּטַבַּח בְּהֵמָה
הָאוֹסְרֵת עַל הַדְּגִים לְשַׁחֹת
וְעַל עוֹפּוֹת הַבָּר לְעוֹף.

זוהי ארץ המתעבת פרחים שהנצו
 ואת משב הרוח הקלילה
 רואה בחלומה רק את המין
 והמטה.

2.

זוהי ארץ ששמייה געולים
 ונשותיה חנוטות
 הפנים בה הם ערוה
 השירה בה היא ערוה
 האהבה בה היא ערוה
 והירח הירק והאגרות הפחלחלות
 הן בה ערוה

זוהי ארץ שאת האביב הפקיעה
 מלוח השנה שלה
 בטלה את העינים והבכי
 ארץ שנמלטה מתבוננתה
 ובחרה בעלפון, באבדן ההכרה.

מה רוצות הערים
 העצלות
 ממני

אני הפוצעת השוכרת הלוחמת
 אם בתבונתי אתם רוצים
 אין זה עושני מאשרת להיות שפויה
 מה תעשה האשה בממטריה?
 מה תעשה בנהרות שבה?
 כלום תוכל לשתל את פרחיה
 על צית הטרשים הזאת?

איך רוצים את האשה במחוזותיגו?
 רוצים אותה שלוקה

רוֹצִים אוֹתָהּ צְלוּיָה
רוֹצִים אוֹתָהּ בְּצֶק עַל בְּשָׂרָה וְשִׁמְנָה
רוֹצִים אוֹתָהּ פְּלֵה הַעֲשׂוּיָה סֶכֶר
מוֹכְנָה וּמוֹמְנָה לְהַשְׁגִּל בְּכָל דְּקָה
רוֹצִים אוֹתָהּ קִטְנָה וְנִבְעָרָה
אֵלֶּה הֵם עֲשֵׂרֵת הַדְּבָרוֹת
בְּהִגָּנָה עַל מוֹרֶשֶׁת הַמְּשֻׁפָּחָה

.3

עֲמַכֶּם הַסְּלִיחָה
בְּשׁוּם פְּנִים לֹא אוֹתֵר עַל צִפְרָנִי
תְּמִיד אֲמַשִּׁיךְ לְצַעַד לְפָנֵי הַשִּׁירָה
תְּמִיד אוֹסִיף לְהִיּוֹת
קוֹטְלַת אוֹ קְטוּלָה.

גליון 253, מרץ 2001

מערבית: לאה גלזמן